

1. Přátele vítám, stromy, řeku, slunce, ptáky pozvu dál,
"dobrý den," říkám, těmhle kamarádům já vždy otvírám,
dejte jaro do mých dnů, já měla pár příma snů,
na jeden z nich si vzpomínám: s vámi jít na dlouhý flám.

R1: A jít zeleným úbočím až tam, kde známí tě pozdraví,
a dál, dokud dech postačí, kde čas i tebe zastaví.

2. Na prahu stojím, lodi jen tak v moři já se podobám,
na zvonek zvoním ze vzteku, že se mi ten zvuk snad jenom zdá
l,
jak tady dlouho čekat mám, zima je dlouhá, povídám,
vždyť žádný z hostů nejde dál, já vím, každý za své vzal.

R2: Teď znáš, proč dávno nepláčem vždy, když karta se otočí,
nám všem život dál utíká pod zamračeným obočím.

R2: